

Καταβάλλοντας μιά τεράστια προσπάθεια θελήσεως, ανέκτησε όλη του την ψυχραιμία.

Τό ρολόι του έδειχνε δυό παρά είκοσιπέντε...

Με τό γαντοφορεμένο πάντα χέρι του σκούπισε τόν Ιδρώτα του μετώπου του.

Δυό παρά είκοσιπέντε! Δέν είχε χρειαστή περισσότερο από μισή ώρα να καταστρώση τό έγκλημά του, να προετοιμάση τό άλλοθι του και να σκοτώση αυτόν που έπρεπε να σκοτώση.

Υπήρχε ένα ρολόι πάνω στο τζάκι. Ο Πέτε έσπασε τό γυαλί του κι' έβαλε τούς δείχτες του να δείχνουν μιά και δεκατρία λεπτά, δηλαδή δυό λεπτά πριν από τη στιγμή που είχε φωτογραφηθή. Έπειτα τό πέταξε με δύναμι κάτω και τό μισοχάλασε.

Αργά και μεθοδικά, άρχισε να κάνη τό δωμάτιο άνω-κάτω. Αναποδογύρισε τις καρέκλες, έσπασε τά βάζα, άναστατώσε τά βιβλία.

Τέλος, λαχανιασμένος, στάθηκε για να κυτάξη τό έργο του. Οποιος θάβλεπε τό γραφείο στην κατάσταση αυτή άσφαλώς θα σχημάτιζε την πεποίθησι ότι μιά τρομερή πάλη είχε διαδραματισθή εκεί μέσα.

Ο Πέτε χαμογέλασε πένθιμα και σαρκαστικά, κυτάζοντας τό θύμα του.

Ετοιμαζόταν να φύγη, όταν έξαφνα είδε τό μπρασελέ ρολόι του Σλάκ.

Δάγκωσε τά χείλη του με τη σκέψι πως λίγο έλειψε να τό ξεχάση. Θα έφτανε ή παραμικρή παράλειψις για να πλέξη μόνος του τό σκονιό της κρεμάλας του.

Ανασήκωσε τό άδρανές μπράτσο του θύματος και προσ-

πάθησε να γυρίση πίσω τούς δείχτες του ρολογιού, μα τά γάντια του τόν στενοχωρούσαν... Τά έβγαλε κι' έβαλε έτσι τό ρολόι να δείχνη κι' αυτό μιά και δεκατρία λεπτά. Έπειτα χτύπησε με δύναμι τόν καρπό του χεριού του Σλάκ στην κώχη του γραφείου. Τό ρολόι στάθηκε κι' ο Πέτε έτοιμάστηκε να φύγη από τόν ίδιο δρόμο που είχε χρησιμοποιήσει για να μπη μέσα.

Μα και πάλι στάθηκε ξαφνικά: είχε θυμηθή τό μεγάλο ρολόι του προθαλάμου που στάθηκε άφωνος μάρτυς του έγκλήματός του και τού οποίου τό έκκρεμές εξακολουθούσε τη ρυθμική του κίνησι.

Όσο πιο γρήγορα και πιο άθόρυβα μπορούσε, ο Πέτε τό έρριξε στο πάτωμα, έβαλε τούς δείχτες να συμφωνούν με την ώρα των δυό άλλων ρολογιών και κατόπιν του κατέφερε μιά κλωτσιά στο μηχανισμό του.

Έπειτα από πέντε λεπτά, ο Πέτε είχε βγη έξω στο δρόμο και τραβούσε για τό σπίτι του, ευτυχής που δέν τόν είχε άντιληφθή κανείς, ούτε κατά τόν έρχομό του, ούτε κατά την άναχώρησί του.

Μόλις έφτασε στην κατοικία του σωριάστηκε σε μιά πολυθρόνα, βγάζοντας ένα στεναγμό άνακουφίσεως... Έπειτα γέμισε ένα ποτήρι ούϊσκου και τό ήπιε μονορροϋφι... Τί έγκλημα! Και προπάντων τί άλλοθι!

Ήταν περήφανος για τό κατόρθωμά του κι' αν είχε εκεί κοντά του κάποιον από τούς φίλους του, θα ήταν ικανός να του τά διηγηθή όλα για να του δείξη με πόση επιδεξιότητα είχε ένεργήσει.

Μα έξαφνα έγινε κατάχλωμος...

— Τά γάντια του!.. Που ήσαν;

Διέσχισε τό δωμάτιο μ' ένα πήδημα κι' έτρεξε στα πανωφόρι του. Έψαξα σαν τρελλός όλες του τις τσέπες, μα τά γάντια του δέν ήσαν πουθενά.

— Θεέ μου! ψιθύρισε πέφτοντας σε μιά καρέκλα.

Είχε θυμηθή τό μπρασελέ ρολόι του Σλάκ... Θυμήθηκε πως είχε βγάλει τά γάντια του για να μετακίνηση τούς δείχτες... Τά είχε ξεχάσει πάνω στο γραφείο του σκοτωμένου, όπου σε λίγο θα τά εύρισκε ή άστυνομία... και θα την ώδηγούσαν για να τόν άνακαλύψη!..

Ήπια ακόμα δυό ούϊσκου χωρίς νερό... Αύτά τόν ήσύχασαν λίγο... Δέν

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Παρουσίασαν κάποτε στον μεγάλο τραπεζίτη Ρότσιλδ έναν κατάλογο εισφορών για κάποια άναξιοπαθούσα οικογένεια.

— Σας παρακαλούμε, να προσφέρετε κι' έσεις τόν όβολό σας, κύριε Ρότσιλδ, για τη φτωχή αυτή οικογένεια, τού είπαν.

Ο πολυεκατομμυριούχος πήρε τόν κατάλογο κ' ύπέγραψε για χίλια φράγκα.

— Μα ο γυιός σας έδωσε δυό χιλιάδες, τού είπαν. Δέν μπορείτε, λοιπόν, έσεις να δώσετε λιγώτερα!

— Τί σημασία έχει αυτό; άποκρίθηκε ο Ρότσιλδ. Ο γυιός μου μπορεί νανε άνοιχτοχέρης. Μην ξεχνάτε πως έχει έκατομμυριούχο... πατέρα!

Ένας Άγγλος ύπερηφανεύονταν κάποτε μπροστά σ' έναν Γάλλο για την άπέραντη έκτασι του βρετανικού βασιλείου.

— Μάλιστα, κύριε, είπε στο τέλος, στις βρετανικές κτήσεις, πρέπει να ξέρης, ότι ουδέποτε βασιλεύει ο ήλιος.

— Δέν μου φαίνεται παράξενο αυτό, άπάντησε γελώντας ο Γάλλος. Γιατί ο ήλιος πρέπει ναχη τά μάτια του τέσσερα σε τέτοιους μπερμπάντες, σαν κι' έσας.

Μιά μέρα ή βασίλισσα της Άγγλίας Βικτωρία είχε προαναγγείλει ότι θα έβγαине από τά άνάκτορα στις 11 πριν από τό μεσημέρι. Έπειδή όμως ή κυρία των τιμών που έ-

πρόκειτο να την συνοδεύση, άργούσε να παρουσιαστή, ή Βικτωρία άναγκάστηκε να την περιμένη επί ένα τέταρτο.

Όταν ή αυλική φάνηκε επί τέλους, ή βασίλισσα έβγαλε τό χρυσό ρολόι της και της τό έδωκε λέγοντας:

— Φαίνεται πως τό ρολόι σας... δέν πάει καλά, κυρία. Κρατήστε λοιπόν τό δικό μου που είνε άκριβέστερο.

είχε προετοιμάσει ένα πρώτης τάξεως άλλοθι;... Γιατί ν' άνησυχή; Τό άλλοθι του ήταν τόσο άναμφισβήτητο ώστε δέν ύπήρχε κανείς λόγος να δαγκώνη με λύσσα τά χέρια του...

Η φωτογραφίες είνε οι πιο άδιάφευστοι μάρτυρες κι' αυτός είχε μιά φωτογραφία ή όποια τόν παρίστανε κάτω από ένα μεγάλο ρολόι

στη μιά και τέταρτο... Τι άλλο ήθελε για ν' άποδείξη την άθωότητά του;... Τί είχε να φοβηθή;

Ο Ροϋμπεν Σλάκ είχε δολοφονηθή δυό λεπτά προητέρω έπειτ' από μιά μανιώδη πάλη, κατά την διάρκεια της όποιας έσπασαν τό ρολόι του τζακιού και τό μπρασελέ του... Την ίδια ώρα αυτός, ο Πέτε, έπόζαρε σ' έναν ύπαίθριο φωτογράφο, στη γωνιά ενός δρόμου... και χρειάζοταν ένα δλόκληρο τέταρτο για να πάη από τό δρόμο αυτόν ως τό σπίτι του Σλάκ.

Καθουχασμένος από τις σκέψεις αυτές, ο Πέτε ξανακάθισε στην πολυθρόνα του και χαμογέλασε... Όχι, κανείς δέν μπορούσε να διαμφισθητήση τό άλλοθι του.

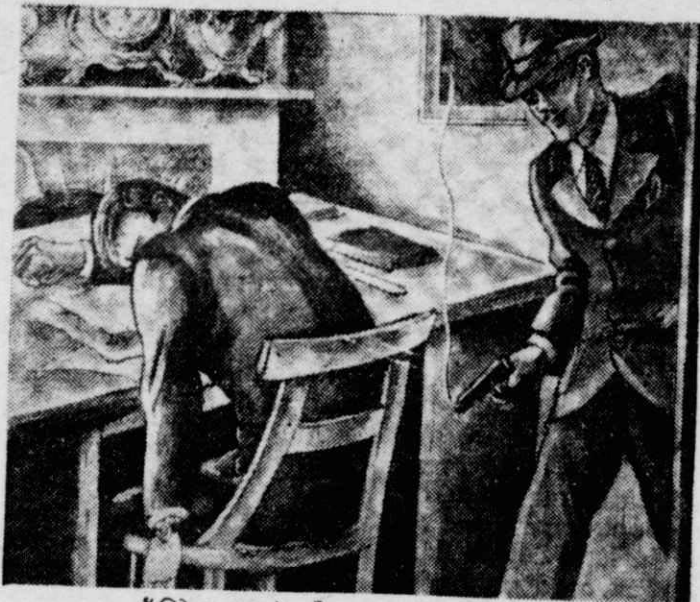
Την άλλη μέρα δέχτηκε την έπίσκεψι δυό άστυνομικών. Είχαν βρη τά γάντια του και είχαν κατορθώσει, χάρις σ' αυτά, να τόν άνακαλύψουν.

— Ναι, ναι, τούς άπάντησε ο Πέτε, είνε δικά μου. Προχθές είχα πάει να έπισκεφθώ τόν κ. Σλάκ και τά ξεχάσα στο γραφείο του.

Όστόσο, παρ' όλο τό άναμφισβήτητο άλλοθι του, παρ' όλη τη φωτογραφία που πιστοποιούσε ότι ήταν άδύνατον να έχη διαπράξει αυτός τό έγκλημα, οι άστυνομικοί τόν συνέλαβαν και τόν προφυλάκισαν.

Τό ρολόι, πάνω από τό όποιο είχε φωτογραφηθή, δέν λειτουργούσε τρώ μερικών μηνών.

V. GUEST — B. ASTELL

Όλα πειά είχαν τελειώσει...

ΜΟΝΟΝ ΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

άγοράζει, εις άπολύτως ίκανοποιητικώς τιμάς, παλαιά βιβλία, έφημερίδας και περιοδικά, πρό του 1900, διάφορα φυλλάδια, παληές φωτογραφίες, εικόνες, έγγραφα κτλ. κτλ. Πληροφορία: Γραφεία «Μπουκέτο», Γερμανού Παλαιών Πατρών 5, Κήπος Κλαυθμώνος, 3—9 μ. μ. καθ' έκάστην και τας Κυριακάς.